

कस्यचित् पुरुषोत्तमः । पतिव्रताभिर्मां सार्धं तवेहीचि-
तमभ्युत । रजिता त्वङ्गुणैरेषा पातिव्रत्यगुणैस्तथा । अष्टष्या
यदियं ब्रूयात्तथा तन्नामया भवेत् । एषा हि तपसा
स्वेन संयुक्ता ब्रह्मविदिनी । पावनार्थं च लोकस्य सरि-
च्छेष्टा भविष्यति । अनेन चैतद्देहेन लोकांस्तस्मिन्
पत्यसे । अङ्गेनैववती नाम त्वामङ्गेनानुयास्यति”

ओङ्कार पु० ओम्+स्वरूपे कारप्रत्ययः । प्रणवे । ‘प्राणायामै-
स्त्रिभिः पूतस्ततश्चोङ्कारमर्हति’ मनुः । “ओङ्कारश्चाथ-
शब्दश्च द्वावेतौ ब्रह्मणः पुरा” पुरा० अधिकम् ओम्शब्दे-
बध्यते । “ओङ्कारं पूर्वसुच्चार्य पश्चाद्देहमधीयते” इति स्मृतेः
“तस्मादेमित्युदाहृत्य यत्तदानतपःक्रियाः । प्रवर्त्तन्ते
विधानोक्ता” इति गीतोक्तेः “स्वत्यन्तोद्भूतं सर्वम्”
इत्युक्ते च ओङ्कारस्य सर्वकर्म्मार्म्भादौ पाद्यत्वात् आर-
म्भसाधनत्वेन २ आरम्भे । सप्तानां सामावयमानां ३ प्र-
थमावयवे च । उद्गुण्यशब्दे ११७० पृ० सप्तावयव-
सामानि दृष्टानि । ओङ्कारः तदाकारः अस्यस्य
अच् । काशीस्थे शिवलिङ्गभेदे “ओङ्कारं प्रथमं लिङ्गं
द्वितीयन्तु त्रिलोचनमिति” काशीस्थचतुर्दशप्रधानलिङ्ग-
कथने । तदाविर्भावकया तत्त्वं ७३ अध्याये
“यथोङ्कारस्य लिङ्गस्य प्रादुर्भाव इहामवत् । पुरानन्दवने-
च त्वं ब्रह्मणा विश्वेयानिना । तपस्तप्तं महादेवि ! समाधिं
दधता परम् । पूर्णं युगसहस्रेऽथ भित्त्वा पातालसप्तकम् ।
उदतिष्ठत् पुरोज्ज्वलितविद्योतितहरिन्सुखम् । यदन्त-
राविरभवज्जिह्वाज्जेन समाधिना । तदेव परमं धाम
बहिराविरभूद्विधेः । अभूच्चतुष्टयशब्दः स्फुटितो भूमि-
मागतः । तच्छब्दाद्वास्तुजङ्घेधाः समाधिं क्रमतोवशी ।
स्वराऽस्तुज्यत तत्सामौ यावदुन्मील्य लोचने । पुरःप-
श्चाद्दर्शये तावदन्तरमादिभम् । अकारं सत्वसम्पन्नसृक-
कोलं स्फटिपालकम् । नारायणात्मकं साक्षात्तमःपादे
प्रतिष्ठितम् । ओङ्कारमथ तस्यापरेजोरूपं यजुर्जनिम् ।
विधातारं समस्तस्य स्वाकारमिव चिन्तितम् । नीरव-
ध्मानसङ्केतसदनामं तदपतः । मकारं स ददर्शय
तमोरूपं विशेषतः । साम्नां योनिं लये हेतुं साक्षाद्-
द्रुस्ररूपिणम् । अथ तत्पुरतोधाता व्यधात् स्वनयना-
तिथिम् । विश्वरूपमथोङ्कारं सगुणञ्चापि निर्गुणम् ।
अनाख्यनादगदनं परमानन्दविग्रहम् । शब्दज्ञेति
अत् ख्यातं सर्वव्याप्तमवधारणम् । अथोपरिष्ठाच्चादस्य
हिन्दुरूपं परात् परम् । कारणं कारणान्नाञ्च जगदा-

सङ्कनं परम् । विधिविलोकयाञ्चक्रे तपसा गोचरी-
कृतम् । अवनदादोमिति ख्यातं सर्वस्यास्य स्वभावतः । भक्त-
सुचयते यस्मात्तदोमिति यद्विरतः । अरूपोऽपि स्वरूपायः
स घाता नेत्रयोःकृतः । तारयेद्यद्भवाम्भोधेः स्वजपासक्त
मानसम् । ततस्तार इति स्वातोयज्ञं ब्रह्मा व्यलोकयत् ।
प्रणूयते यतः सर्वैः पुरनिर्वाणकासुकैः । सर्वेभ्योऽ-
भ्यधिकस्तस्मात् प्रणवोयः पकीर्त्तितः । सुखे वितारं
पुरुषं प्रणमेद्यः परस्मादम् । अतस्तं प्रणवं शान्तं
प्रयत्नीकृतवान् विधिः । तयोमयस्तुरीयोयस्तुत्यानी-
तोऽखिलात्मकः । नादविन्दुस्वरूपो यः स प्रैलि द्विजगा-
मिना । प्रावर्त्तन्त यतोवेदाः साक्षाः सर्वस्य योनयः ।
स वेदादिः पद्मभुवा पुरस्तादवलोकितः । एषभोयस्त्रिधा-
बह्वोरोरवीति महोदयः । स नेत्रविषयीचक्रे सरसः
परमेष्ठिना । शृङ्गाश्चत्वारि यस्यासन् हस्तासन्सप्त एव च ।
हेशोर्षे च त्रयः पादाः स देवादिभिर्नेत्रितः । यदन्तर्लो-
नमखिलं भूतं भावि भवत् पुनः । तदोजं बीजरहितं
द्रुहिणेन विलोकितम् । लीनं मृश्येत यत्नैतदाब्रह्मस्तम्भ
भाजनम् । अतः सभाज्यते सङ्घर्षलिङ्गं तद्विलोकितम् ।
पञ्चार्थायत भासन्ते पञ्चब्रह्ममयं हि यत् । आदिपञ्च-
स्वरूपं यद्विरैलि ब्रह्मणा हि तत् । तमालोक्य ततो-
वेधा लिङ्गरूपिणमीश्वरम् । ओङ्कारेश्वरोऽप्यत्र । ४ बुद्ध-
शक्तिभेदे स्त्री त्रिका० । अवर्णाऽस्यादेः परत्वे पररूपम् ।
ओज बले अद० चुरा० उभ० अक० सेट् । ओजय-ति-ते
ओजिजत् त ओजयाम् बभूव आस चकार लक्रे । ओजितः
ओज पु० ओज-अच् । “ओजोऽथ युग्मं विषमः समश्च” ।
ज्या० त० उक्ते मेषादीनां द्वादशानां मध्ये १ अयुग्मे
विषमे राशौ यथा १, २, ५, ७, ८, ११, अङ्कैर्बोधिता मेष-
मिथुनसिंहतुलाधनुःकुम्भाः ओजराशयः “ओजे रवीन्द्रोः
समदन्द्ुरव्योः” मील० ता० । ओजस् गन्धोऽप्यत्र न० ।
“कुजार्कगुरुशैश्यानां भागाः शुक्रस्य च क्रमात् । पञ्च-
पट्टाष्टसप्तषु च येमोजस्य राशिषु” ज्यो० त० अत्र ओजेषु
राशिषु इत्येव कचित्पाठः । २ अयुग्ममात्रे (विजोड)
च “भक्त्यमोजगतं गुरुणा चेतु” “ओजे तपसौ जरौ
गुरुश्चेत्” इत्यादौ अयुग्मपादे प्रयोगात्

ओजस् न० उज-असन् बलोमे गुणः । १ दीप्तौ २ चरत्स्थौ,
३ प्राणबले, ४ प्रकाशे, ५ सामर्थ्ये ६ ज्योतिर्भोक्ते प्रथमकृतो-
यादौ विषमराशौ, ७ स्वरादिशैश्वरे ८ धातुतेजसि, ९ तने-
स्त्रियाः ८ पाठे, १० काव्यगुणभेदे, ११ गौशांरीत्याम्,